

en marxa!

Sumari:

Pàgina 1-2
Campanya per a
un servei digne
d'autobús

Pàgina 2
De què serveixen
les ordenances?

Pàgina 3
L'escolarització a
Salt, un tema pels
pobles veïns

Pàgina 4
La relació entre
l'Ajuntament i les
entitats

ENCARA QUE NO HO SEMBLI, **AIXÒ ÉS UNA PARADA D'AUTOBÚS**

Farts de tantes mancances, volem:

- Més informació a les parades.
- Més línies de cap de setmana.
- Més marquesines.
- Transbords gratuïts entre línies de l'àrea urbana.
- La circumval·lació de totes les línies.
- Targeta comuna per totes les línies.

Cartell campanya BUS 2007

PROPOSTES PER MILLORAR L'AUTOBÚS

Durant força temps des del grup municipal d'IPS-ICV hem anat presentant queixes i propostes per a la millora del servei d'autobús al nostre municipi. Ha costat bastant que algunes d'aquestes tiessin endavant. No sabem si gràcies a aquesta insistència o a l'inauguració de l'Espai Gironès, tant se val, algunes com ara l'autobús circular amb l'arribada al polígon de Torre Mirona, l'extensió cap al sud d'algunes línies i alguns augments de freqüències han tirat endavant. D'altres encara no, i per això volem seguir insistint:

» Volem un augment de línies de funcionament en cap de setmana i festius que ara es veuen dràsticament reduïdes. Per exemple, una persona des de Salt no pot arribar a l'hospital. El que sí que s'ha contemplat és que es pugui arribar a l'Espai Gironès fins i tot modificant el recorregut habitual de la línia 3.

» Volem més informació a les parades d'autobús. En la majoria de casos simplement informació, ni tant sols més, perquè no n'hi ha gens. Volem que els usuaris tinguin informació a la mateixa parada tant de les línies Salt-Girona i de l'autobús circular com de les altres línies de l'àrea urbana. Molts usuaris que van a Girona han de fer transbords per arribar on els interessa i per tant aquesta

informació a les parades és de molta utilitat.

» En la mateixa línia del punt anterior, i ja que s'ha creat una autoritat comuna per al transport públic de l'àrea urbana, volem transbords entre línies que contemplin la gratuïtat en un marge de temps baixat d'un autobús i agafar el següent.

» En coherència amb aquesta autoritat comuna també proposem, i seria lògic, que les targetes multiviatges no fessin referència tant sols a algunes línies sinó a totes les de l'àrea urbana.

» Seguim proposant també que totes les línies, no només la línia circular, facin tota la circumval·lació. És a dir, que no t'obliguin a baixar i tornar a pagar quan arribes a l'última parada. Aquest sol fet ja permet que els usuaris tinguin una parada de més proximitat sigui on sigui el seu destí si no els importa acabar de fer la volta.

» També seria especialment desitjable, i ja fa temps que insistim, que les parades d'autobús siguin parades d'autobús. Que s'instal·lin marquesines i no només una placa collada a un fanal a tot arreu on sigui possible. Els usuaris ho agrairan especialment quan les condicions climatològiques o la necessitat de seure

de moltes persones fan evident la demanda.

Com a conclusió ens agradaria fer la reflexió que la major utilització del transport públic no s'aconsegueix amb campanyes propagandistes com la setmana de la mobilitat sostenible al·legant temes com la contaminació, el caos circulatori, etc. S'aconsegueix fent que aquest transport públic sigui útil, còmode i funcional per als usuaris. Demanem per tant una major sensibilitat i voluntat d'avançar cap a la millora d'aquest transport.

Parada d'autobús...

Aquest text recull algunes de les propostes que s'han presentat els últims temps sobre el servei d'autobús per part del grup d'Independents per Salt i Iniciativa per Catalunya-Verds.

CAMPI QUI PUGUI

És greu quan en una població es té la sensació que per moltes normatives que es facin al final cadascú fa el que vol.

En principi, si es fan normes és per posar-nos d'acord per tenir un poble millor i en com volem que sigui. En conseqüència que la llibertat de cadascú no coarti la de tots els altres. Aquestes normes amb les que ens anem dotant, mitjançant ordenances –que són diguem-ne les lleis a nivell municipal – primer s'han de donar a conèixer.

Nosaltres pensem que una bona manera és realitzar un procés participatiu en la seva elaboració. Les normes provenen dels valors que tenim sobre les coses

i alhora els estenen. Quina millor manera que donar-les a conèixer que anar fent arribar aquests valors que les generen i fent que tothom hi pugui dir la seva.

Aquest ajuntament no s'ha prodigat gaire en processos participatius. La prova és l'ordenança de convivència i via pública a la que vam insistir molt que s'obris un procés d'aquesta mena per elaborar-la.

S'hagi fet o no d'aquesta manera també s'hauria de donar a conèixer un cop s'ha aprovat, cosa que tampoc es fa gaire.

Un cop explicada s'ha de fer complir. I aquí és on ens ve aquella sensació de camp qui pugui que anomenàvem abans.

El terreny de la disciplina urbanística és dels casos més visibles: obertura d'establiments sense encara disposar del permís, obres com tancaments de balcons i terrasses il·legals i de qualsevol manera que donen una imatge de barriada marginal, elements sobressortits de façanes, proliferació d'antenes parabòliques, etc. I el més greu és que amb prou feines s'actua.

Quan es fan ordenances ha de ser perquè s'és capaç fer-les complir, sinó només és propaganda per a la galeria, que en aquest cas són les persones conscienciades a voler un poble en condicions.

TU CREIX QUE JA ELS ESCOLARITZARÀ UN ALTRE

El nostre regidor d'ensenyament torna a la càrrega amb la proposta de repartir els alumnes saltencs entre els municipis del voltant. No sabem si hi ha gaires casos com aquest en el que un municipi renunciï a escolaritzar a tota la seva població en edat escolar.

Sí, els centres educatius de Salt estan massificats i col·lapsats, però no ve d'ara, ja fa molt de temps que aquesta tendència s'agreuja, que es veu a venir i que es denuncia. Però encara seria més greu si bona part de la població que ja fa l'opció d'anar directament a Girona triés quedar-se a Salt.

No hi ha hagut planificació de futur degut a la nul·la voluntat política de crear els centres educatius necessaris. L'últim document que va aprovar el Ple de l'Ajuntament, on se suposa que es preveien els centres futurs, no estava acompanyat de cap estudi demogràfic, cap mitjana estadística de les incorporacions tardanes que es repeteixen any rere any i suposem que amb la filosofia reconeguda pel regidor d'ensenyament de que millor que s'escolaritzin fora de Salt que crear les places necessàries.

Només cal fer un cop d'ull per entendre la situació. A l'onada migratòria, que no va començar abans d'ahir, cal sumar-hi: Vuit-cents habitatges a la zona Massana, encara acabant-se de fer, algú va preveure les necessitats d'escolarització de la nova població? Quatre-cents habitatges en construcció a la zona del Pla, algú ha previst a quina escola aniran? Més de set-cents habitatges al Mas Masó que tot just es comencen a construir. L'escola que s'hi ha obert i que tot just s'està

acabant, ni tant sols cobreix les necessitats actuals i se n'ha hagut d'obrir una altra amb barracons enganxada a aquesta. Algú ha pensat on aniran els nens i nenes quan hi visquin les noves famílies a la zona? Vallvera-Sitjar; mil sis-cents habitatges, aprovació definitiva del Pla parcial en suspens a l'espera que algun grup de l'oposició hi doni suport. Algú ha pensat quanta població en edat escolar generarà? Ampliació de l'edificabilitat permesa al nucli urbà, que en menor o major ritme ja es va produint i que suposa de dos a tres mil persones més, segons l'anterior arquitecte de planificació urbanística. S'ha calculat aquí la demanda?

Per què créixer més? Créixer no vol dir només recaptar diners i terrenys, vol dir assumir noves demandes i necessitats, adequar serveis, equipaments, etc.

És prou greu argumentar la necessitat del creixement urbanístic per a obtenir les cessions de terrenys necessaris per cobrir els dèficits actuals, sense comptar que

aquests nous creixements generaran noves demandes. Però encara és més greu argumentar que aprofitar la cessió de terrenys per a escoles els limita per a altres coses, i per tant, millor que se'n vagin als municipis del voltant.

La nul·la sensibilitat per a l'educació del regidor d'ensenyament és simplement impressionant.

IPS-ICV no renuncia a escolaritzar a tota la població de Salt en edat escolar. I no només no hi renunciem sinó que amb el temps volem recuperar a tot aquell sector de població que fa directament l'opció d'anar a Girona.

De moment, davant de la falta de places per al curs vinent, hem demanat d'urgència la creació d'una nova escola al barri vell, encara que sigui amb una ubicació provisional (darrera de l'aparcament del carrer Lluís Moreno) a l'espera de la ubicació definitiva que esperem que sigui als terrenys de la fàbrica Gassol ben aviat.

CEIP Deveses...

221.680€ i 6 HABITATGES

HA COSTAT LA NEGLIGÈNCIA DE L'INCASOL I L'AJUNTAMENT DE SALT

Els pisos de lloguer per joves a la zona Massana és d'aquells casos per posar-se les mans al cap. De bon principi es van voler construir sense els aparcaments que a tota nova construcció d'habitatges s'exigeix, suposem que per estalviar i fer-ho més ràpid. Ni tant sols un primer informe negatiu dels serveis tècnics del propi ajuntament van aturar aquella promoció de l'INCASOL -dirigit aleshores pel Sr. Felip Puig- amb el vist i plau de l'equip de govern municipal (CiU-ERC). Es van col·locar els aparcaments a la zona verda de l'edifici, potser pensant que ningú diria res. Però és clar, els veïns que tenen els patis al costat es van queixar i ho van dur a judici. Un judici, no cal dir, que van guanyar. Així, per tant, estàvem

parlant d'una construcció irregular i després de no poques dificultats (perquè es podien haver hagut de suprimir tots els habitatges) es va aconseguir que es fessin els aparcaments a la planta baixa eliminant així els sis pisos que hi havia.

Total: sis pisos menys i 221.380€ més de pressupost de les obres per adequar-se a la legalitat, a part del trasllat dels veïns, molèsties, etc.

A l'hora de fer-se la foto donant claus als joves saltencs, tots i van córrer. Quan un jutge ha dictaminat en contra d'aquella promoció el nostre ajuntament se n'ha desentès. La política en busca de la foto té aquestes coses. La llàstima és que ho paguem entre tots.

Obres del nou aparcament

RELACIÓ AJUNTAMENT - ENTITATS

El teixit associatiu d'un poble és un element clau pel manteniment de la seva identitat i alhora és fruit d'aquesta. Les entitats, del tipus que siguin, faciliten l'arrelament de les persones en aquest poble, sigui aquest o no el seu objectiu explícit. Al mateix temps esdevenen una escola de valors democràtics bàsics; la participació, aprendre a respectar les opinions dels altres, consensuar, prendre decisions i acceptar les de la majoria, etc. I amb tot això s'esdevé la base d'allò que en podem anomenar la cultura popular. És per aquests i altres motius que pensem que disposar d'un teixit associatiu fort és un element estratègic del poble que volem.

Si estem d'acord amb aquests plantejaments hauríem de vetllar perquè això fos possible. En aquest sentit un ajuntament és la peça primordial per fer les polítiques que ho facilitin. Desgraciadament a Salt això no és així. La concepció que l'Ajuntament té de les entitats és la d'aquells empenyadors que sempre demanen coses, tot i que de tant en tant ja ens van bé perquè munten la funció i quedem com uns senyors. En aquesta dinàmica, les entitats molt sovint també veuen l'Ajuntament com aquells que sempre posen dificultats. Tenim per tant una relació viciada que només pot ser superada si canviem el xip, s'entén la importància d'aquest moviment i es busquen les complicitats pròpies de considerar que estem al mateix vaixell. Actualment, res més lluny de tot això. L'Ajuntament considera que amb unes bones subvencions s'ha acabat el problema, cosa que tampoc no fa. Les entitats, acostumades a no esperar res més, també basen les màximes queixes en allò que et donen o et deixen de donar. Fa pocs mesos es van presentar les bases per a obtenir subvencions. El motiu: el caos que va haver-hi l'any anterior. Entitats amb el mateix grau d'activitat de sempre veien reduïdes les ajudes fins a un 75%.

Altres, sense ni esperar-s'ho es veien gratament subvencionades. Conclusió de la regidoria de cultura: el problema no és d'incompetència, és de les bases antigues i n'hem de fer unes de noves molt més detallades i clares.

Aquestes noves bases però ens han servit per constatar la concepció que té el nostre ajuntament de com han de ser les relacions amb les entitats. D'entrada s'afegia a les bases un annex que explicitava – perquè els quedí clar – que les seves activitats desinteressades generen costos. A part de posar fins i tot el cost de deixar una cadira l'únic que faltava és dir: "a veure si no feu tantes coses que arruïnareu el poble". Suposo que al regidor de cultura no se li ha passat pel cap calcular què costarien les col·laboracions que es demanen a les entitats si s'encarreguessin a una empresa. Per exemple organitzar la Festa Major, la cavalcada de Reis, el Carnestoltes, etc. Al final aquest annex es va retirar, entre altres coses perquè no hi pintava res en un document de subvencions, a no ser que se'n volgués descomptar el material municipal que es deixa.

També va costar bastant retirar que aquestes bases premiessin especialment a les activitats més concretes i visibles. "Ja que hem de col·laborar que es noti"

El que "ha de ser" l'ateneu popular d'entitats

devien pensar. D'aquesta manera s'excloïa que una entitat pogués justificar la despesa corresponent a allò que necessita per funcionar si no muntava un xou públic amb despeses molt clarament vinculables a aquest xou. Les entitats són ben capaces d'entendre que hi ha una disponibilitat pressupostària, és a dir, que hi ha els diners que hi ha. El problema no és tant aquest sinó entendre i creure's la importància del teixit associatiu i actuar en coherència.

Hi ha moltes propostes que, sense diners, poden mostrar un recolzament a qui avui dia encara és capaç de treballar sense un benefici estrictament personal.

D'altra banda, dins o fora de l'aspecte simplement econòmic, la regidoria de cultura del nostre poble cada vegada prima més a les entitats més professionalitzades en algun àmbit, vinguin d'on vinguin. I ho fa en detriment de les petites, de base, que s'han mantingut sempre a Salt, fins i tot en èpoques més magres pel que fa per exemple a disposar d'un local. Suposo que no deuen donar prestigi i no porten gent a Salt, que és del que es tracta ara. La Coma-Cros és el nou front d'aquesta política, clientelisme inclòs. La comissió de la Coma-Cros, a la que va costar bastant que s'hi acceptessin a les entitats, només es convoca per prendre decisions quan al regidor de cultura li interessa o pensa que pot legitimar alguna decisió seva. Si no és així, el mateix que un dia s'havia de decidir per la via de la participació en una comissió plural, l'endemà es veu que ja no.

El virus de l'individualisme ataca i l'últim reducte de l'esperit col·lectiu són les entitats. Si no es canvia el concepte real que se'n té, no el que s'explica, i per tant es canvia aquesta relació d'estira i arronsa per una de col·laboració, no ajudarem gens a que puguin tirar endavant.

El passat 10 de març i dins del marc del Dia internacional de les Dones la candidatura d'IPS-ICV vam organitzar un acte obert a totes les dones del poble.

La idea de l'acte era que mentre esmorzàvem totes juntes parléssim de diferents temes que ens afecten.

Entre els comentaris més destacables hi ha la percepció de falta de perspectiva de proximitat de l'ajuntament cap als ciutadans i ciutadanes. Les nostres

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

inquietuds van més enllà de grans projectes i grans obres, volem conèixer aquelles coses que un ajuntament ha de fer perquè la vida de les seves ciutadanes sigui més senzilla i més fàcil cada dia, dins de la seva quotidianitat.

Com per exemple recuperar el servei de

ginecologia del CAP, una oferta formativa per donar resposta a la demanda de la població femenina, propostes d'adequació de la vida familiar i laboral, etc.

NO PODEM ESPERAR MÉS A ACTUAR PER SALT.

Aquesta és la veu unànime d'uniques dones que volem viure a Salt, però no en el que ara s'està construint, sinó en un altre Salt més amable, més acollidor i més sensible amb cadascun dels seus habitants.